

- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy art. 1 ust. 2 i 3 i art. 3 i 4 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW są zgodne z art. 7 i 24 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, również w świetle orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w kwestii art. 8 EKPC i tradycji konstytucyjnych wspólnych dla państw członkowskich, w zakresie, w jakim nakazują one przekazanie matki powodując zerwanie więzi z małoletnimi dziećmi, z którymi ona zamieszkuje, z pominięciem best interest of the child (najlepszego interesu dziecka)?

(¹) Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal de Justiça (Portugalia) w dniu 20 kwietnia 2022 r. – Ocidental – Companhia Portuguesa de Seguros de Vida SA/LP

(Sprawa C-263/22)

(2022/C 276/07)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal de Justiça

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana w pierwszej instancji i strona wnosząca skargę kasacyjną: Ocidental – Companhia Portuguesa de Seguros de Vida SA

Strona powodowa w pierwszej instancji i druga strona postępowania kasacyjnego: LP

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 dyrektywy 93/13/EWG (¹), który stanowi, że „przedstawian[e] konsumentowi warunk[i] [...] muszą zawsze być sporządzone prostym i zrozumiałym językiem”, należy interpretować w świetle motywu dwudziestego tej dyrektywy w ten sposób, że wymaga on, aby konsument miał zawsze możliwość zapoznania się ze wszystkimi warunkami umowy?
- 2) Czy art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13/EWG, który stanowi, że wymogiem wyłączenia kontroli warunków dotyczących głównego przedmiotu umowy jest okoliczność, że „warunki te zostały wyrażone prostym i zrozumiałym językiem”, należy interpretować w ten sposób, iż wymaga on, aby konsument miał zawsze możliwość zapoznania się z tymi warunkami?
- 3) Czy w kontekście przepisów krajowych, które zezwalają na kontrolę sądową nieuczciwego charakteru warunków umownych, które nie były indywidualnie negocjowane, dotyczących określenia głównego przedmiotu umowy: i) art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG w związku z lit. i) przykładowego wykazu, o którym mowa w ust. 3 tego artykułu, stoi na przeszkodzie temu, by w odniesieniu do umowy składkowego ubezpieczenia grupowego zakład ubezpieczeń mógł powołać się wobec ubezpieczonego na warunek wyłączający lub ograniczający ryzyko ubezpieczonego, o którym ubezpieczony nie został poinformowany i o którym nie miał on w związku z tym możliwości dowiedzieć się; ii) nawet jeśli jednocześnie, w przypadku niewykonania obowiązku powiadomienia i przekazania informacji o warunkach umownych przepisy krajowe nakładają na ubezpieczającego obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej ubezpieczonemu, co jednak nie stawia ubezpieczonego w sytuacji, w jakiej znajdowałby się, gdyby ochrona ubezpieczeniowa istniała?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sozialgericht Nürnberg (Niemcy) w dniu 26 kwietnia 2022 r. – CK/Familienkasse Bayern Nord

(Sprawa C-284/22)

(2022/C 276/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Sozialgericht Nürnberg